

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1938. Št. 6.

Posamezna štev. 1 Din.

„Blagor njim, ki so rojeni v kat. Cerkvi“

Mnogokrat slišiš po naših gimnazijah in tudi druge ljudi, ki prezirljivo govore o Cerkvi, češ: „Cerkev je odpovedala, njen nauk je zvođenel, nima nobene moči, nobenega vpliva na modernega, prosvetljenega človeka. Cerkev zatira umetnost in je protinarodna. Kaj naj še iščemo v njej?“ Tako se petelinijo taki, ki dostikrat niso pogledali dalje po svetu kot čez zvonik domače farne cerkve.

Hugh Wilson, ki je bil imenovan za poslanika USA v Berlinu, po veri protestant, je pred kratkim izdal knjigo „Vzgoja diplomata“. V njej popisuje vtise in spomine na svojo diplomatsko službo v Franciji, na Portugalskem, v Nemčiji in rajni cesarski Avstriji. In ta mož, ki menda bolj pozna svet kot pa naši praznoglavi zabavljivci, je o Cerkvi zapisal tole:

„Nisem ud katoliške Cerkve, a vendar napravljala name silen vtis delavnost katoličanov in večnost Cerkve. Ko so se zrušila kraljestva, cesarstva, ljudovlade, je Cerkev vedno ostala kot v prvih stoletjih. Kadar treba, graja tudi vladarje in je edina sila, ki jo vsi s spoštovanjem poslušajo in ki stoji nad ozkimi mejami narodnosti. Narodi jo morajo poslušati tudi takrat, ko se zdi, da vstaja proti njihovim narodnim željam; poslušati jo morajo politiki, čeprav niso katoličani.“

Poslanik omenja dalje, kako je Cerkev vedno skrbela za resnično umetnost. Govoreč o katedralah v Reimsu in Milanu piše, kako je Cerkev vedno spodbujala zlasti vse, ki so se bavili s stavbarstvom. „Tudi v najmanjšem kraju skušajo verniki svojo cerkvico lepšati, ji vdahniti življenje, dočim so protestantske cerkve tako mrtve. Samo v nekaterih velikih angleških katedralah sem našel nekaj lepote, ki je pa niso ustvarili protestanti, marveč katoličani.“

Konča pa s stavkom, ki si ga je vredno globoko vtisniti v srce in ki naj v nas vedno vžiga ponos in ljubezen do naše svete Cerkve:

„Blagor njim, ki so rojeni v katoliški Cerkvi!“

(Ponatis iz lista „Mi mladi borci“.)

Spomin padlim v svetovni vojni.

Ogromna večina župnij v naši škofiji ima spomenike padlim v svetovni vojni, le v — kranjski župniji nimamo nikakega spomenika in niti ne zbranih imen onih župljanov, ki so padli kot žrtve svetovne morije.

Zveza bojevnikov namerava postaviti na Brezjah spomenik vsem slovenskim vojakom, ki so padli v svetovni vojni. Na tem spomeniku bi se vklesala imena padlih. Če bi kdo želel, da bi se napisalo ime njih sorodnika na tem spomeniku, naj pride naznanit ime dotičnega vojaka, ki je padel ali umrl v svetovni vojni na posledicah vojne. Po proračunu bi vsako vklesano ime stalo okrog 300 din. Ta vsota se more plačati tudi v obrokih.

Primerno bi bilo, da bi dobili na domačem pokopališču spomenik tudi padli kranjski župljani. Za to misel v Kranju ni kaj prave vneme. Nekoč sem slišal od neke strani, da nima pomena postavljati spomenik onim, ki so padli v službi nam tuje države in za tuje interese. Meni se zdi to stališče napačno, ker zaslužijo spoštovanje vse žrtve svetovne vojne, pa naj so se borili na tej ali drugi strani.

Ko postavljamo spomenike v svetovni vojni padlim, jih ne postavljamo v čast kaki državi, ali narodu in še manj kaki politiki. Svetovna vojna je obsojena od najvišje cerkvene oblasti kot veliko nemoralno zlo. Če bi naši vojni spomeniki imeli proslavljati kake vojne cilje te ali druge države, je najbolje, da poderemo vse vojne spomenike po vsem svetu.

Spomeniki padlim imajo lep pomen izven vsake državne ali nacionalne politike. Saj kulturni narodi postavljajo celo spomenike padlim vojakom iz sovražnih vrst. Ti spomeniki so izraz pietete do onih, ki so padli kot žrtve svetovne morije. Na bojnem polju leže v bratski človeški skupnosti pokopani bivši sovražniki in prijatelji. Tako vsi enako zaslužijo pobožen spomin. Ne gre za to, kdo je imel prav in kdo ne. Kdo pa to ve? Borili so se, zvesti svoji vojaški prisegi, zvesti svoji domovini in za to zaslužijo vsi brez izjeme, naj bodo tu ali tam, spoštovanje in slavo.

Lani se je zgodila pod Storžičem velika nesreča, ko je bilo od plazu zasutih toliko mladih mož in fantov iz Tržiča. Šli so v planine in se niso več vrnili. Tržičani so jim postavili na skupen grob lep spomenik. Kdo bi upal trditi, da ni bilo lepo, da se je postavil spomenik tem žrtvam planin? Ali so pa ti Tržičani bolj zaslužili spomenik, kakor pa oni, ki so izkrvaveli na bojnih poljanah daleč od domače zemlje? Če postavljamo spomenike žrtvam raznih nesreč in katastrof, je pač primerno, da jih postavimo tudi žrtvam ene največjih svetovnih katastrof in nesreč, to je žrtvam svetovne vojne.

Padli v svetovni vojni so imeli oziroma imajo svoje sorodnike: ženo, starše, brate, sestre in druge. Marsikdo bi rad poromal na očetov grob, ki je padel v svetovni vojni, a ne ve, kje počivajo kosti dragega očeta. Vsi, ki imajo kaj spoštovanja do svojih dragih, bi pač radi pripeljali kosti svojih sorodnikov domov. Toda sorodnikom vojnih žrtev to ni mogoče. Mnogi pa žele imeti vendar kak spomin na svojega očeta, brata, sina, ki je dal svoje življenje na bojni poljani. In vojni spomeniki so lep spomin za domače.

Morda bo kdaj v Kranju prilika, da se postavi vsaj skromen spomenik vojnim žrtvam. Dvajset let je že preteklo po svetovni vojni. Imena padlih so že marsikje pozabljena. Da se ohranijo vsaj imena onih kranjskih župljanov, ki so ostali na bojnih poljanah, bi prosil, da vsi sorodniki padlih v vojni naznanijo ime padlega v župni pisarni. To morejo storiti tudi pismeno kar po dopisnici. Župni urad bi rad zbral imena vseh padlih, da bi ostala njih imena zapisana vsaj v arhivu, če ne tudi na kakem spomeniku.

Pohujšanje...

Pred kratkim se je na neki ljudski šoli odkrila strašna pokvarjenost nekaterih še šoloobveznih dečkov, ki so delali celo v šoli velike grdobije in zunaj šole počenjali strahotne nesramnosti. Izkazalo se je, da je par pokvarjenih dečkov okuževalo druge. Ko so jih vprašali, kje so to slišali in kdo jih je naučil take reči delati, so rekli: „Saj to fantje kar na cesti govorijo...“

Taki in podobni pojavi so žalostna priča pohujšanja, ki se neredko vrši med našo mladino. Fantje grdo kvantajo med seboj, v bližini pa poslušajo nezreli šolski fantiči in skušajo na to posnemati odrasle. Čim bolj pada splošna morala in javna dostojnost, tem bolj pogosto se opaža, da se kar javno in celo pred nedoraslo mladino govore pohujšljive govornice; nekateri kar javno brez sramu kvantajo in se bahajo s svojimi nesramnimi dejanji. Zadnje čase se zelo zdi, da se vrši od gotove strani kar organizirano pohujšanje! Od Moskve in njenih agitatorjev pokvarjeni elementi dobro vedo, da je moralno pokvarjena mladina zrela za njihovo setev. Neredko se opaža po tovarnah, da nekateri starejši pokvarjeni elementi napram novodošlim mla-

dim dekletom in fantom tako grdo kvantajo, da se zdi, kakor da bi jih poslal pekel v tovarno, da obrizgajo s svojim pohujšljivim govorjenjem mlade duše. Po slovenski domovini se raznaša zadnja leta polno grde in pohujšljive literature, ki pod videzom „pouka v zakonskih in spolnih zadevah“ naravnost pokvarja naš narod. Zgodi se pa tudi, da odrasli premalo pazijo na svoje besede pred nedoraslo mladino in tako nehote povzročajo pohujšanje.

Gospod sam je govoril najostreje proti pohujševalcem z ono znamenito in pretresljivo pridigo: „Gorje pohujševalcem! Bolje bi bilo, da bi se mu obesil mlin-ski kamen na vrat in bi se potopil v globočino morja, predno je kdo pohujšal katerega izmed malih!“ Kdor namenoma pohujšuje mladino, je pač satan v človeški podobi. Gorje mu enkrat pred božjo sodbo.

Niso pa pohujšanja krivi le oni, ki hodijo po svetu z nameni, da pokvarijo in pohujšujejo mladino. Krivi pohujšanja so tudi oni, ki govorijo lahkomišelnost pred mladino govornice, ki kvarno vplivajo na mlada srca. Pohujšanja so krivi tudi oni, ki puste mladino v družbo in društva, kjer je nevarnost za pohujšanje. Odgovorni so pa tudi oni, ki ne preprečijo pohujšanja, dasi bi ga mogli. To so zlasti lastniki tovarn, mojstri po delavnicah, starejši delavci, ki mirno gledajo in dopuščajo, da se z besedo pokvarja nezrela mladina.

Posebno veliko odgovornost pa nosijo starši.

Nekateri starši ravno v tem oziru zelo zanemarjajo svoje svete dolžnosti. Dovolijo, da zahaja njih mladina v družbo, kjer obstoja velika nevarnost za vero in moralno njih otrok. Neredko se starši sploh ne zanimajo, kod hodijo njih otroci, kdaj pridejo iz šole, s kom se družijo in podobno. In tako pride do nenadnih odkritij, da so zašli nedorasli otroci v pravo šolo pohujšanja in se tako popolnoma pokvarili.

Krščanski starši! V današnjih nevarnih časih, ko pohujšanje hodi javno po cesti in se šopiri v vsem javnem življenju, imejte svoje otroke vedno pred seboj, skrbno pazite s kom občujejo, kam zahajajo. Vaši otroci so najdražji zaklad, skrbite, da ne pridejo v roke pohujšljivcem.

Posebno počitnice so zelo nevarne v tem oziru. Kapanje, paša, lenoba, pohajkovanje po samotnih krajih brez nadzorstva, vse to so lahko prilike, kjer se otrok pokvari za celo življenje. Zato je treba, da so krščanski starši v počitnicah dvakrat čuječi nad svojimi otroci.

Dan katoliških mož.

Na binkoštno nedeljo se je letos zbral cvet katoliškega moštva v Kranju, da obhaja 100 letnico rojstva velikega Slovenca, edinega slovenskega kardinala in bivšega škofa ljubljanskega Missie. Ob tej priliki pa so katoliško misleči fantje in možje kranjskega dekarnata javno izpovedali svojo vero, se posvetili presvete-

mu Srcu Jezusovemu in javno prosili odpuščanja za vse javne žalitve, ki se dajejo božjemu Veličanstvu med našim narodom z bogokletstvi.

Bila je skoro predrzna misel, zbrati v Kranju može in fante samo k verski prireditvi. Naši ljudje so navajeni, da pri vseh prireditvah vidijo tudi nekaj zunanjega pompa. Upravičeno smo se nekateri bali, da taka prireditev morda ne bo vlekla in da bo udeležba pičila. Toda naša bojazen je bila prazna.

Proti 4. uri popoldne so pričeli prihajati v Kranj od vseh strani možeje in fantje na vozovih, z vlakom, še največ pa s kolesi. Iz Predoselj so prišli kar korporativno. Župna cerkev v Kranju se je napolnila skoro do zadnjega koticčka. Bil je to veličasten prizor: cerkev polna samih mož in fantov. In vsi so v možati pobožnosti poslušali krasen govor škofijskega kanclerja J. Jagodica, vsa cerkev je na to pri litanijah odločno prepevala, da je odmevalo celo zunaj cerkve. Najlepši prizor pa je bil, ko se je razvila mogočna evharistična procesija po mestu do hotela Stare pošte in nazaj. Kakih 1500 mož in fantov, prej več kot manj, je korakalo mirno v zbrani molitvi po Glavnem trgu pred evharističnim Kraljem. Nobene godbe. Le prelepo zvočenje je napolnjevalo ozračje, mogočni veliki kranjski zvon je lepo pel, kakor malokdaj tako, njegov krasni bariton pa se je prelepo zlival v glasno molitev mož in fantov, ki so v več oddelkih molili po ulici sv. rožni venec. Godba bi bila kar motila ta prizor.

Zaključna beseda g. mil. stolnega prošta Ign. Nadraha o katoliškem junaštvu pred Najsvetejšim je bila kakor da bi bila izgovorjena od vseh navzočih mož. Mi hočemo biti v resnici katoliški možeje, značajni, neustrašeni borci za katoliško stvar. In prelepa zaključna pesem: „Povsod Boga“ je privrela iz tisočerih grl, kakor slovesna prisega katoliškega moštva Bogu.

Lepo je bilo!

Bil je dan, ki je bil podoben onim dnem, ko so se izraelski možeje in fantje zbirali okrog Gospoda, ko jih je samo ob eni priliki bilo pri Njem v puščavi 5000 mož.

Najlepša je pač pobožnost mož. Moška pobožnost. Brez sentimentalnosti, brez kake dolgovernosti, brez kake vsiljivosti, nekaj naravnega, moškega, kakor krepka beseda mož: Tvoji smo in Tvoji hočemo biti.

Kakor je hitro prišel, tako je tudi hitro odšel ta polk katoliških mož in fantov, katoliških Gorenjcev. Ob 6. uri je bila pobožnost končana, v pol ure je imel Kranj že navadno lice. Nič vpitja po gostilnah, nobenega hrupa, mirno in moško so odšle stotnije katoliških mož domov.

Lepo je bilo.

Naj bi bilo večkrat tako.

Naj bi posebno vedno več kranjskih mož in fantov prihajalo v družbo onih, ki se zbirajo okrog Gospoda in njegovega tabernaklja.

Župnija Kranj

OZNANIJA ZA JUNIJ:

Litanije ob sobotah in praznikih so poleti ob pol osmih zv. Popoldanska služba božja se vrši ob nedeljah in praznikih popoldan ob pol treh.

5. Prvi petek v mesecu, ob 6. sv. maša pred Nasvetejšim.

4. Vigilija k binkoštnemu prazniku, strogi post, ob pol sedmih blagoslov krstne vode in na to peta sv. maša.

5. Binkoštna nedelja, praznovanje župnijskih patronov sv. Kancijana in tov. ob 6. in pol enajstih sv. maša z dvema blagoslovoma, ob 10.50 slovesna peta sv. maša, pred slovesno sv. mašo se zapoje Pridi sv. Duh.

Ta dan je darovanje pri vseh opraviilih za župno cerkev.

Na binkoštno nedeljo je v Kranju proslava 100 letnice rojstva bivšega ljubljanskega škofa in kardinala Missie. Za moške iz cele dekanije. Popoldne ob 2.45 so litanije za župnijo, nato je ura molitve le za moške, ob 4. govor preč. g. J. Jagodica, škofijskega kanclerja, nato procesija z Najsvetejšim po Glavnem trgu do Stare pošte in nazaj. Procesijo vodi mil. g. stolni prošt. in generalni vikar Ign. Nadrah. Po procesiji slovesna posvetitev in zahvalna pesem.

6. Binkoštni ponedeljek, nezapovedan praznik, ob 5. odpade sv. maša, sicer služba božja po navadi. Pop. ob pol treh litanije Matere božje.

7. Binkoštni torek, ob pol osmih soseskina sv. maša za Čirčiče v Šmartnem.

8. Kvaterna sreda, pritrgranje pri jedi, a je dovoljeno uživati meso.

10. Kvaterni petek, strogi post.

11. Kvaterna sobota, pritrgranje pri jedi, a je dovoljeno uživati meso.

12. Sv. Trojica, kvaterna nedelja, ob 6. sv. maša z blagoslovom, ob 9. v župni cerkvi prvo sv. obhajilo za obe ljudski šoli. Pri 9. sv. maši so klopi rezervirane za prvoobhajance in njih starše. Pop. ob pol treh je križev pot in litanije presv. Srca Jezusovega. Zadnji dan za prejem velikonočnega sv. obhajila.

13. Sv. Anton Padovanski, soseskina sv. maša na Rupih.

16. Sv. Rešnje Telo, zapovedan praznik, sv. maša ob 6. 7. in 8. uri in po končani procesiji. Ob 8. slovesna peta sv. maša, po tej gre procesija letos v Savsko predmestje, prvi blagoslov je pred župniščem, drugi pri Majdiču, tretji pri Stari pošti, zadnji pred Kocbekovo hišo. Po zadnjem blagoslovu naj gre procesija v redu v župno cerkev in naj se udeleženci ne razkrope. Pri procesiji naj se vsi udeleženci pokore rediteljem. Radovednih gledalcev naj ne bo ob cesti. Hišni posestniki se naprošajo, da razsvetle okna ob cestah, kjer se pomika procesija.

Procesija sv. Rešnjega Telesa naj se razvrsti v sledečem redu: Najprej gre šolska mladina, nato bandero župne cerkve in za banderom moški iz Kranja in Struževega, na to bandera podružnic in za njimi moški. Za moškimi gre bandero rožnenske cerkve in za njim ženske, ki niso v verskih organizacijah. Na to zastava dekliške Marijine družbe in dekleta iz Marijine družbe, za njimi ženska Marijina družba. Na to gre bandero Prosvetnega društva s člani in narodne noše, za temi oddelek fantovskega odseka in dekliškega krožka, Vincencijeva družba. Svetiljke. Godba. Belo oblečeni otroci. Duhovščina z Najsvetejšim. Uradništvo, g. župan in občinski odborniki.

V osmini praznika sv. R. T. je vsak dan sv. maša ob 6. uri pred izpostavljenim Najsvetejšim.

19. Nedelja v osmini sv. R. T., doma služba božja po navadi. Na Primskovem je ob 9. uri sv. maša in na to procesija sv. R. T. Letos bo šla procesija po polju na šenčursko cesto in mimo šole nazaj v cerkev.

20. Celodnevno čiščenje sv. R. T. v Marijanišču. Ob 6. uri se izpostavi Najsvetejše z blagoslovom, litanije presv. Srca Jezusovega, sv. maša. Sv. maše bodo še nadalje ob 7., 8., 9. in 10. uri. V župni cerkvi bo ta dan le sv. maša ob 6. Uro molitve naj opravijo: Od 11. do 2. Marijanišče, od 2. do 3. žene, od 3. do 4. dekleta, od 4. do 5. moški, ob 5. uri je pridiga in na to slovesne pete litanije presv. Srca Jezusovega in zahvalna pesem.

23. Tridnevna na čast presv. Srcu Jezusovemu, zv. ob pol osmih pete litanije presv. Srca Jezusovega.

24. Praznik presv. Srca Jezusovega, ob 6. sv. maša s petjem in pred Najsvetejšim.

25. Zvečer ob pol osmih litanije presv. Srca Jezusovega.

26. Nedelja v osmini presv. Srca Jez., ob 6. sv. maša pred Najsvetejšim. Soseskina sv. maša pri Sv. Joštu za sosesko Čirčiče. Popoldan shod za žensko Marijino družbo.

28. Vidov dan, ob 9. slovesna sveta maša za vse, ki so padli za vero in domovino.

29. Sv. Peter in Pavel, ap., zapovedan praznik, ob 6. sv. maša z enim ob pol enajstih peta sv. maša z dvema blagoslovoma.

Urne sv. maše se opravijo: 8. na Hujah, 9. v Čirčičah, 10. na Rupih.

POROČENI PARI:

Masterl Martin, knjigovodja, Stražišče in Česenj Dragica, hči bančnega ravnatelja, Gosposvetska 2, poročena 5. maja.

Ješe Ignacij, čev. mojster, Visoko 6 in Stare Marija, pletilja, Primskovo 45, poročena 8. maja.

Kokalj Jožef, pol zemljaka sin, Kokrea 29 in Golob Marija, tovarniška delavka, Kranj Stara cesta 13, poročena 8. maja.

Tomažič Alojzij, tovarniški delavec, Gorenje 12 in Šebat Frančiška, delavka, Gorenje 13, poročena 15. maja.

Barovnica Anton, tovarniški delavec, Primskovo 97 in Jeraj Julijana, delavka, Primkovo 146, poročena 15. maja.

Jerinc Jožef, posestnik, Dravlje 17, Št. Vid nad Lj. in Hočevar Marijana zasebnica Čirčiče 69, poročena 16. maja.

Kern Avguštin, delavec, Klanc 58 in Stare Pavla, tov. delavka, Primskovo 56, poročena 22. maja.

Krulac Rudolf, teh. uradnik, Klanc 35 in Jeransch Margareta, privatna uradnica, Klanc 35, poročena 23. maja v Borovnici.

Šmajdek Marijan, puškar, Primskovo 135 in Dolenc Ivana, Primskovo 115, poročena 29. maja.

Jeglič Franc, gostilničar, Zg. Duplje 26 in Kozina Marija, posestnika hči, Čirčiče 16, poročena 30. maja.

MRLIŠKA KRONIKA:

Fende Alojzij, delavec, Primskovo 30, rojen 26. avgusta 1891. umrl 10. maja 1938.

Koprive Franc, zak. sin hišnika Franceta, Kosovska 2, roj. 2. marca 1938, umrl 14. maja 1938.

Jugović Fani, šolska upraviteljica v pokoju, Prešernova 6, rojena 21. maja 1850, umrla 14. maja 1938.

Dermastija Alojzij, zak. sin tesarja Valentina, Primskovo 118, rojen 18. maja 1938, umrl 22. maja 1938.

Kete Matevž, občinski redar, Mestni trg 1, rojen 23. X. 1884, umrl 22. maja 1938.

Fende Janez, delavec, Primskovo 30, rojen 9. novembra 1881, umrl 22. maja 1938.

Žepič Alojzij, zak. sin vrtnarja Cirila, Zlatopolje 10, rojen 29. februarja 1938, umrl 22. maja 1938.

Režek Anton, krojač, Jenkova 10, rojen 17. januarja 1867., umrl 22. maja 1938.

Weinberger Josip, davčni uradnik v pokoju., Puharjeva 10, rojen 27. januarja 1866, umrl 24. maja 1938.

Robljek Hermina, zak. hči Alojzija, Rupa 43, rojena 26. januarja 1938, umrla 31. maja 1938.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZGANILA ZA JUNIJ:

2. Zvečer ob 7. uri molitvena ura.

3. Prvi petek. Sv. maša pri oltarju Srca J. pred izpostavljenim sv. R. Telesom.

5. Binkoštni praznik. Božja služba ob 6 in 8. uri. Ob pol deseti uri slovesna peta sv. maša.

Cel mesec junij popoldanska služba božja zvečer ob pol 8. uri in sicer kratko berilo o presv. Srcu Jezusovem in litanije Srca Jezusovega.

6. Služba božja ob 6. in 8. v župni cerkvi, ob pol 10. tudi pri Sv. Joštu.

7. Ob 5. sv. maša v farni cerkvi za odvrgnenje hude ure, po maši obljubljen procesija na Breg in tam sv. maša za odvrgnenje hude ure.

12. Prva nedelja po binkoštih, kvaterna nedelja. B. služba ob 6., ob 8. in 9. uri. Popoldan ob 2. križev pot in litanije.

16. Praznik sv. R. T. Ob 6. uri tiha sv. maša, ob 8. slovesna peta sv. maša in potem procesija z Najsvetejšim po navadnem redu. Po procesiji tiha sv. maša.

Vso osmino sv. R. Telesa vsak dan sv. maša ob pol šestih z blagoslovom.

19. II. pobinkoštna nedelja. Božja služba ob 6., 8. in pol deseti uri v farni cerkvi. Ob 9. uri pri Sv. Joštu procesija sv. Rešnjega Telesa.

23., 24. in 25. junija tridnevna na čast presv. Srcu Jez.

26. III. nedeja po binkoštih. B. služba ob 6. in 8. po navadi. ob pol desetih z blagoslovom, zvečer ob pol osmih ura molitve in pete litanije Srca Jezusovega.

28. Vidov dan.

29. Praznik apostolov Petra in Pavla. B. služba ob 6. in 8. po navadi ob pol desetih z blagoslovom.

POROČENI PARI:

Jakopin Ludvik, strojnik v Stražišču in Ana Pucelj, frizerka iz Kranja, poročena 27. maja.

Kožuh Rudolf, pekovski pomočnik iz Št. Lenarta nad Laškim in Danica Negro iz Kranja, poročena 29. maja.

MRLIŠKA KRONIKA:

Stare Frančiška, posestnika hči iz Stražišča, stara 60 let, umrla 1. maja.

Zadnikar Vida, delavke hči, stara 11 mesecev umrla 2. maja.

Hrovat Marija, samska šivilja pri Sv. Joštu, stara 70 let, umrla 7. maja.

Aleš Marija, hči posestnika iz Brega stara 4 let umrla 9. maja.

Hafner Matevž, oženjen tovarniški delavec v Stražišču, star 54 let, umrl 9. maja.

Mrak Franc, oženjen posetnik v Stražišču, star 67 let, umrl 9. maja.

Bašar Franc, samski kmečki delavec v Zg. Bitnju, star 79 let, umrl 15. maja.

Požnel Veronika, zak. hči tovarniškega delavca v Stražišču, stara 4 mesece, umrla 25. maja.